

**GOVOR BISKUPA ĆIRILA KOSA
NA ZAVRŠNOJ EUHARISTIJI U CRKVI SV. KRŠEVANA**

*Dragi oče nadbiskupe,
draga braćo svećenici, drage časne sestre,
draga braćo i sestre!*

Ovim večernjim slavljem svete mise završavamo XVII. katehetsku ljetnu školu i zahvaljujemo Gospodinu na svemu što smo po njegovu Duhu spoznali i što ćemo, po istom Duhu, i u život provoditi.

Ovu svetu misu prikazujemo Gospodinu u čast svetog Ivana Bosca, da tako i

naša Škola obilježi njegovu godinu, i u njegovoj molitvi i zagovoru nađe pomoć, a u njegovu životu i apostolskom radu primjer.

Zahvaljujemo i Blaženoj Djevici Mariji Pomoćnici kršćana, što je kao Majka i Učiteljica bila s nama, a mi njoj krasni vijenac spleten od cvijeća raznih imena, raznih mirisa i raznih boja. Znamo da u svom životu nismo dovoljno služili, nismo dovoljno ljubili: i zato

Pomozi blag, da njegovim

Mi pošli bismo stopama

Na njegov sveti zagovor

Oprosti grijeha slugama.

Draga braćo i sestre,

uskoro će 10 godina otkako je naš Sveti Otac Ivan Pavao II na Trgu svetog Petra u Rimu „okrunjen“, „instaliran“ u službu vrhovnog pastira Crkve. Po drugi puta na novi način, bez tijare, trostruke krune, koju je upravo toga dana papa „stavio“ na glavu svima krštenima, svim potvrđenima, i svim članovima Crkve.

Svi smo ne samo svećenici i biskupi, đionici svećeničke, proročke i kraljevske službe, svi nosimo trostruku krunu i dostojanstva i odgovornosti.

Ovaj je skup ove godine stavio naglasak i razmišljao o toj trećoj, „kraljevskoj“ kruni, o kojoj govori saborska Konstitucija o Crkvi: „Krist je svoju kraljevsku vlast dao i učenicima, da i oni budu postavljeni i u kraljevsku slobodu, i samozatajom i svetim životom pobijede u sebi kraljevstvo grijeha. Dapače, da služeći Kristu i u drugima, poniznošću i strpljivošću dovedu svoju braću Kristu, kojemu služiti znači kraljevati“ (LG 36).

O tome govori, na to nas potiče, u tome nas kori, i na to opominje svaka stranica Svetog pisma i Starog i Novog zavjeta. I ove, koje smo pročitali i čuli: „Tko god mrzi brata svojega, ubojica je“ (1 Iv 3,15). „Dječice, ne ljubimo riječju i jezikom, već djelom i istinom“ (nav. mj 18). Ili: „Zaista, kažem vam, štogod učinite jednome od ove moje najmanje braće, meni učinite“ (Mt 31,40).

Kod ređenja đakona biskup opominje ređenike: da su pozvani služiti stolu Kristova Tijela i Krvi, stolu Božje riječi i stolu ljubavi. Posebnom brigom da se brinu za siromašne, bolesne, najmanje.

Za tim stolom ljubavi pozvani smo posluživati svi: i biskupi i svećenici i redovnici i redovnice i svaki član Božje Crkve. Po riječima svetog Petra: „Jedni druge poslužujte – svatko po primljenom daru – kao dobri upravitelji različitih Božjih milosti!“ (1 Pet 4.10).

Svaka zajednica sestara piše svoju povijest pod naslovom: „U službi ljubavi.“

Vjerujem da nas ova Škola nije prekoravala, kao da ne bismo služili i ljubili svoju braću. Ona nas je više poučavala kako da to činimo i učimo činiti druge u našoj odgojiteljskoj službi. Ipak, neki bi se prijekori, koji su se čuli ovih dana, mogli usporediti s prijekorom svetog Ivana Zlatoustoga: „Manje se brinemo za djecu nego za blago, više smo zabrinuti za magarce i konje negoli za sinove. Ako netko ima magarca, mnogo se brine da ima dobrog konjušara, ne nepoštena i lopova, pijanicu ili nespretnjaka... ako pak treba naći sinu odgojitelja, uzmemo bilo koga, kako slučaj nanese; a nema ništa većeg od toga posla“ (Časoslov, IV, str. 1473).

Ili: svetog Augustina, koji govori o pastirima koji ne pasu svojih ovaca, nego im šišaju vunu i jednu meso.

„Mnogim sam te dobročinstvima obasuo”, piše sv. Ivan Zlatousti, „pa te molim da mi uzvратиш; ne tražim to od tebe kao dužnika... ako sam u tamnicu bačen, ne silim te da me oslobodiш i izvedeш, već samo jedno tražim da uvidиш kako sam radi tebe u uzama... samo kruha tražim i odjeću, te u gladi malu utjehu” (Časoslov, IV, str. 1471).

U ovoj svetoj misi molimo: „Bog je pozvao svetog Ivana Bosca da mladeži bude učitelj i otac. Nadahni i nas ljubavlju kakvu je on posjedovao da tražimo duše i tebi jedinome služimo.”

Mađari slave 950-godišnicu smrti svetog Stjepana. Čitamo u Časoslovu pismo koje je pisao svome sinu: „Budi milosrdan prema svima koji trpe nasilje. U svom srcu imaj stalno na pameti Gospodinov primjer: Milosrđe hoću, a ne žrtvu. Sa svima budi strpljiv, ne samo s moćnima, nego i s onima koji su bez vlasti. Sve što je ovlaш dotaknuto sačinjava kraljevsku krunu. Bez toga nitko nije kadar ovdje vladati niti prispjeti u vječno kraljevstvo” (Časoslov, IV, str. 1007).

Sveti Josip Kalasancijski, koji se spominje u danima ove Škole, piše: „Svi oni koji preuzimaju dužnost poučavanja treba da se snabdiju velikom ljubavlju, još većom strpljivošću i posebno dubokom poniznošću, da bi je izvršavali brižljivo i marljivo. Tada će biti dostojni da ih Gospodin, zamoljen poniznom odanošću, učini vrsnim suradnicima istine, ojača u ostvarivanju najplemenitije službe i na kraju obdari nebeskom nagradom, prema riječi: Koji poučavaju mnoge u pravednosti, kao zvijezde su za beskonačne vječnosti” (Časoslov, IV, str. 1026).

Majka Terezija, utemeljiteljica Družbe sestara svetog Križa, umrla je, kao i sv. Ivan Bosco, prije 100 godina, 1888. godine. Ona je svojim sestrama rekla: „Svaka je sestra izgubila dan ako joj maramica nije krvava kad je navečer izvuče iz džepa da obriše znoj. A djevojci, koja se prijavila da uđe u Družbu, pružila je bolesno, nemoćno, unakaženo dijete i rekla: 'Ako ga možete bez gršćenja privinuti na srce, možete doći!’”

Najveća i prva zapovijed jest: Ljubi Gospodina Boga, a druga, njoj jednaka, i bližnjega svoga kao samoga sebe!

Neka nam poticaji i s ove Škole pomognu da tu Isusovu zapovijed glasnije čujemo, drugima uvjerljivije prenesemo i zajedno s njima što vjernije izvršimo!

Zahvaljujemo Gospodinu! Zahvaljujemo Blaženoj Djevici! Zahvaljujemo zaštitnici ovog grada, svetoj Stošiji! Zahvaljujemo nadpastiru ove Crkve! Svim predavačima, voditeljima. Članovima Stalnog odbora! Suradnicima i domaćinima! Zahvaljujemo svim sudionicima kojima nije smetala ni daljina, ni vrućina ni inflacija.

Zahvaljujemo svima vama koji tako zauzeto radite u tom svetom odgojiteljskom poslu! Sveti Ivan Bosco preporučuje svima Pavlovu ljubav „kojom se on rukovodio spram novoobraćenika, koja ga je često dovodila do suza, kad bi ih zatekao teško poučljivima i prkosnima njegovoj ljubavi” (Časoslov, IV, str. 1025).

O, kad bismo s njime mogli reći o svojoj djeci, svojim mladima, svim bolesnima i potrebnima: „Ukrali ste mi srce!” Amen.